

Schilderen als queeste en levenshouding in Heerenveense galerie melklokaal

Op de tentoonstelling *Attitudes* in Heerenveen tonen vier schilders hun schilderkunstig onderzoek waarbij zij zeer streng voor zichzelf te werk gaan. De eigen persoonlijkheid wordt er onwillekeurig in weerspiegeld.

Beeldende kunst

 Marije Bouman

In tentoonstellingsruimte melklokaal (met kleine m) voor hedendaagse kunst wordt regelmatig kunst getoond met een stoer en compromisloos karakter. De kunstenaars die er nu exposeren zijn Henrik Kröner, Peter Geerts, Coen Vunderink en Jan Wattjes. Op de bovenverdieping maakte Akmar Nijhof een interessante installatie, *Commercial crosses*, die ook in augustus te zien zal zijn bij de kunstmanifestatie *Ortung 11* in het Duitse Nürnberg. De nog vrij jonge kunstenaars hebben allen de route van

masteropleiding, prestigieuze nominaties en prijzen doorlopen. Je zou ze als kunstkanonnen kunnen zien. Alleen Peter Geerts heeft een andere weg bewandeld én is bovendien al een oude rot in het vak.

De vier schilders die voor deze expositie zijn geselecteerd zoeken met hun werk duidelijk naar een eigen, mentale ruimte. Hun eigenheid kan zich alleen op deze wijze verbinden met de wereld die wij als toeschouwer eveneens betekenis geven. Het is een nauwe communicatielijn die toegang verschaft tot hun zelf en met enige moeite kan je daar vertrouwd mee raken en verwondering door voelen.

Henrik Kröner (1979, Nordhorn, Duitsland) is de lichtvoetigste van

het stel. Hij toont werk dat terugrijpt op zijn vroegere en aanzienlijk lossere manier van werken. Nog steeds gebruikt hij de rasterpatronen die al zeker tien jaar de basis vormen voor zijn schilderijen. Al even zo lang vult hij deze patronen vakje voor vakje met zachte kleurpotloodtinten in, wat een meditatief monnikenwerk moet zijn.

Toch gebruikt hij deze achtergrond nu ook voor luchtige losse vormen, als ware het een soort confetti. Daarmee creëert hij een wereld van kleur, licht en atmosfeer. Het doek wordt vervolgens bedekt met een transparante laag bijenwas die het geheel iets zachts, maar tegelijk ook onbereikbaar meeeeft.

Vissen

Coen Vunderink (1979, Dalfsen) laat als enige meer figuratie toe in zijn werk. Het idee daarmee in een keurslijf te belanden, heeft hij mischien wel als laatste regel van zich afgeworpen. Zijn geliefde stille plekken om te vissen naar karpers, weet hij nu beter voor zijn beeldende werk te gebruiken om er juist zijn vrijheidszin en creativiteit op bot te vieren. Daarnaast gebruikt hij makkelijker oude doeken om over-

Zijn geliefde stille plekken om te vissen naar karpers, weet hij te gebruiken om er zijn vrijheidszin op bot te vieren

heen te schilderen en zo tot een nieuw schilderij te komen. Hierdoor ontstaan schemerige en troebele werken als in een onderwaterwereld.

Peter Geerts (1957, Engelen) is een zeer fysieke schilder. Hij houdt van het lijfelijke contact met het schilderij, de wisselwerking met de verf en kleuren en de contrasten die ontstaan door organische verfstreken en strakke lijnen en kaders. Het schilderij is niets anders dan zichzelf, geen verhaal of betekenis mag

de verschijningsvorm in de weg staan. Het nieuwste werk is voor zijn doen ingetogen, wel groot van formaat maar met een beperkt kleurgebruik.

Jan Wattjes (1981, Den Haag) is een nieuwkomer bij melklokaal voor hedendaagse kunst. Hij gebruikte aanvankelijk de fysieke ruimte van toonaangevende galeries in onder meer Berlijn, Londen en New York als uitgangspunt voor zijn schilderijen. *The white cubes* noemt hij ze. De lege staat van de ruimte moet zich immers nog verhouden met kunstenaar en kunstwerk.

Er gaat verwachting en tegelijk besef van zijn eigen plaats in het geheel vanuit. Aanvankelijk waren zijn schilderijen in een levend wit geschilderd met enkele horizontale en verticale lijnen die het doek verdelen als een raamwerk. Het werk dat hij nu laat zien is met een bijna sluitende laag zilverpigment bedekt. Zilverpigment openbaart zich hier als een verraderlijk materiaal en vervlakt eerder dan dat het verdiept.

 Groepstentoonstelling *Attitudes*, tot en met 7 april te zien in galerie melklokaal voor hedendaagse kunst in Heerenveen

Perfect swim van Coen Vunderink (links) en *I'm so green* van Henrik Kröner. Foto's: melklokaal